

tulatio vero, quantumcumque fuerit publicata, vel etiam ad superiorem destinata, dummodo actualiter superiori tradita necdum sit, revocari potest a postulantibus, atque ab his alius libere eligi, vel postulari, prout desumitur ex cap. 4, § *Nec obstat*, h. t. ac notat Abbas ibid. n. 11, et Barbosa n. 14, citans alios, contra Glossam fin. cap. ult. h. t. Et ratio diversitatis est quia per postulationem nullum jus acquiritur postulato, cum sit inhabilis; unde is non habet, de quo conqueratur, si postulantes variare velint, atque postulationem revocent: secus fit in electione.

18. *Etiam si hæc jam fuisset postulato præsentata.* — Et hoc adeo verum est, ut extendatur etiam ad eum casum, quo postulatio jam est præsentata ipsi postulato, ab eoque consensus conditionatus præstitus; adhuc enim licet postulantibus variare, antequam postulatio sit actualiter præsentata superiori. Engel, h. t. n. 4, et Passerinus, cit. cap. 24, quæst. 9, n. 17. Imo hoc ipsum esse verum, licet promiserint se non variaturos, tradit Baldus in c. *Postulationem*, n. 2, h. t.; tum quia (ut ipse loquitur) libera debet esse postulatio re integra; tum quia nullum ex tali postulatione, vel etiam promissione, acquiritur jus postulato, eo quod sit inhabilis.

19. *Hoc tamen pro foro conscientie nequit fieri absque justa causa. Alioquin postulantes tenentur ad restitutionem expensarum.* — In foro tamen conscientie non possunt postulantes absque justa causa a postulatione recedere. Talis quippe variatio absque alia honesta causa facta non caret levitate, ac peccato inconstantie; simulque de facili cedit in præjudicium honoris, et reputationis postulati; imo tale factum habet in se contumeliam, arg. l. *Si vero*, § fin. ff. *Qui satisfacere cogantur*, ac notat Baldus c. *Publicato*, n. 5, de *Elect.*; Passerinus, d. quæst. 9, n. 19 et 20. Ubi addit, quod si postulatus fecit aliquas expensas de consensu postulantium, teneantur hi ad restitutionem dictarum expensarum, si recesserint a postulatione: quia sic variando intulerunt postulato præjudicium dictarum expensarum, utpote inutiliter factarum: atqui non est licitum variare cum alterius detrimento, c. *Mutare*, 33, de *Reg. jur.* in 6.

20. *Postulatio præsentata superiori, nequit amplius variari.* — Additur autem num. 18. « Antequam postulatio sit actualiter præsentata superiori. » Nam si ea superiori, v. g.

Papæ tradita jam fuerit, amplius postulantes ab ea recedere non possunt, sed debent expectare iudicium superioris; prout habetur expressum, cit. cap. iv, h. t., ibi: « Si enim, postquam postulatio subscriptionibus postulantium roboratur, et præsentatur Romano Pontifici approbanda, possent ab ea recedere postulantes, Nobis (inquit Pontifex) frequenter illuderent, et iudicium nostrum ex eorum pendere arbitrio videretur. »

21. *Nisi superior consentiat.* — Quod si vero quoad hoc superior, et postulantes simul concordent, locum habet variatio postulationis, etiam post hujus præsentationem superiori factam, non obstante contradictione postulati, arg. c. *Bonæ memoriæ*, 4, ac notat Abbas, ibid., n. 12, et Fagnanus, n. 50, h. t., citans alios. Tunc etenim ex una parte cessat periculum illudendi superiori, dum hic ipse consentit: ex altera vero nullum adhuc jus est quæsitum postulato, ac proinde non habet, de quo juste conqueratur.

22. *Ad postulationem, si concurrat cum electione, requiritur postulantium numerus duplo major.* — VII. Electio, et postulatio differunt quantum ad numerum suffragiorum. Siquidem ad electionem sufficit, ut major et sanior pars capituli consentiat in electum, nihilque aliud canonicum obstat, c. *Quia propter*, 42, de *Elect.*, cum concordantiis. Econtra vero ad postulationem, si concurrat cum electione (id est, si una pars capitularium quempiam postulet, altera vero alium eligat) requiritur, ut postulantium numerus sit duplo major, quam eligentium; ita videlicet, ut duæ tertiæ capitularium, v. g. ex quindecim decem, stent pro postulato: alioquin enim postulatio est repellenda, juxta c. *Scriptum est*, 40, de *Elect.*, atque amplius dicetur, tit. seq., n. 153 et seqq.

23. *Secus si non concurrat cum electione.* — Additur notanter, « Si postulatio concurrat cum electione; » nam si cum ea non concurrat (puta, si omnes capitulares postulationem, sed circa diversas personas instituant), satis erit, quod postulatio personæ idoneæ facta sit a majore parte capituli, ut eam superior admittere possit, neque opus est, ut habeat duas tertias. Abbas, c. *Bonæ memoriæ*, 3, n. 12, h. t., citans Gofredum, et Layman, cap. iii, n. 5, h. t., cum aliis. Nam ordinarie ad gesta capituli plus non requiritur, quam quod major pars consentiat; ut cap. i, de *his, quæ fiunt a majore parte capituli*, et l. *Quod major*, ff. *Ad municipalem*.

24. *Rejicitur postulatio a minore parte capituli facta.* — Nec obstat c. *Bonæ memoriæ*, 3, h. t. ubi rejicitur postulatio facta a minori, quam tertia parte capituli, haud obstante, quod ipsa concurrerit cum alia postulatione, ut patet ex textu. Resp. enim id factum ex eo, quia postulatio illa non fuit facta a majore parte capituli; cum nec a tertia parte facta fuerit, sed solum ab alia adhuc minori. Tales quippe postulationes in tanta divisione, et contradictione celebratas, non consuevit Sedes apostolica recipere; secus, si postulatio illa fuisset facta a majore parte capituli, per jura proxime allegata.

25. *Ex electione competit actio, non ex postulatione.* — VIII. Differunt: quia ex electione competit actio ad prosequendam ejus confirmationem, non autem ex postulatione. Glossa, in c. *Bonæ memoriæ*, 3, §. *Gratia*, h. t., et alia Glossa, ad rubricam, h. t., in 6. Ratio est, quia actio est jus prosequendi in iudicio, quod sibi debetur, § 1, *Instit. de Actionib.* Atqui ex postulatione nullum acquiritur jus, bene tamen ex electione canonice facta; ergo.

26. *Electis suis sumptibus tenetur procurare confirmationem, non vero postulatus admissionem.* — IX. Tandem, ut alia taceantur, differunt: quia electus suis sumptibus tenetur procurare confirmationem electionis: non vero postulatus admissionem suæ postulationis, imo hæc est obtinenda expensis postulantium, ut statuitur in c. *Cupientes*, 16, § *Si vero*, et § *Denique de electionib.*, in 6. Et ratio disparitatis est, quia electo ex electione fuit jus quæsitum, quod proinde suis expensis prosequi debet, alioquin tali jure privaretur: secus fit in postulatione, ut dictum.

§ II.

DE HIS, QUI POSTULARE, VEL POSTULARI POSSUNT.

27. *Omnes illi postulare possunt, qui possunt eligere. Electio, et postulatio, quoad jus suffragandi æquiparantur.* — Queritur I. Quinam postulare possint? Resp. Omnes illi postulare possunt, qui possunt eligere. Ita Glossa, c. *Post translationem*, §. *Liberam de Renuntiat. Hostiensis*, in summa, h. t., numer. 9; Abbas, c. *Publicato*, n. 10, de *Elect.*; Passerinus, cit. cap. xxiv, quæst. 4, in 7; Barbosa, c. *Bonæ memoriæ*, 4, n. 5, h. t.; Zoesius, eod., n. 5; Pirhing, n. 17, et alii. Idque desumitur

ex cap. i, § fin., et cap. iv, § *Cæteri*, h. t., et c. *Innotuit*, 20, de *Elect.*, ubi electio, et postulatio quoad jus suffragandi æquiparantur; et qui eligere possunt, etiam postulare permittuntur. Accedit ratio, quia postulatio est medium perveniendi ad electionem: inventa est enim postulatio in subsidium electionis, ut qui per canones eligi prohibentur, saltem postulari, atque ex superioris gratia dispensative in prælatum haberi valeant. Simulque postulatio a superiore admissa habet vim electionis, et confirmationis, ut dictum, n. 7; ergo qui potest eligere, potest hoc ipso etiam postulare. Nam concesso principali, conceditur accessorium, c. *Accessorium de Reg. jur.*, in 6. Et concesso fine, etiam media, quibus ad eum pervenitur, concessa intelliguntur; ut c. *Præterea*, 5, et c. *Suspicionis*, 39, de *Offic. delegat.*, et l. 2, ff. de *Jurisdic. omn. judic.* Et cui committuntur sequentia, videntur committi antecedentia, l. *Ad rem mobilem*, et l. *Ad legatum*, ff. de *Procurat.*, cum similibus.

28. *Compromissarius datus ad eligendum, potest postulare. Procurator tamen datus ad prosequendam electionem, non potest prosequi postulationem; et quæ disparitas.* — Et hoc adeo verum est, ut compromissarius datus ad eligendum (dummodo non prohibeatur expresse) etiam postulare possit, c. *In causis*, 30, juncta Glossa, §. *Postulatio de Elect.*, et c. *Post translationem*, § 1, de *Renuntiat.* Nec obstat, quod procurator datus ad prosequendam electionem, non possit prosequi postulationem, ut c. *Innotuit*, 20, § fin. de *Elect.* Disparitas enim est, quia procurator datur ad petendum justitiam, non gratiam: secus in compromissario, qui postulando petit gratiam. Baldus, c. *In causis*, num. 5, de *Elect.*, ubi aliam adhuc subjungit rationem, quia videlicet procurator non potest extendere mandatum suum ad diversum genus causæ l. *Maritus*, C. de *Procurat.*

29. *Qui præscripsit jus eligendi, etiam præscripsit jus postulandi. Limitatur hoc.* — Insuper, si quis præscripsit jus eligendi in certa Ecclesia, etiam præscripsisse censetur jus postulandi. Abbas, c. *Bonæ memoriæ*, 4, n. 4, h. t.; Passerinus, cit. quæst. 24, n. 7, et alii. Quod tamen Abbas, cit. n. 4, et Pirhing, h. t., n. 17, censent intelligendum esse ordinarie loquendo: nam si extraneus, qui ad electionem admissus jus eligendi præscripsit, data interim postulatione fuisset a postulatione exclusus, solum jus eligendi præscribere

ret, non autem jus postulandi : quia non plus præscriptum, quam possessum, juxta reg. 3, juris, in 6, cum concordantiis.

30. *Solvitur instantia.* — Dices. Postulatio, et electio differunt specie, saltem morali; cum sint diversi modi providendi Ecclesiis, ac proinde sub distinctis rubricis collocentur : ergo præscripto uno, non præscribitur alterum. Probat consequent; tum quia non plus præscriptum, quam possessum, ut dictum. Tum quia præscriptio est odiosa, adeoque non extendenda, ut c. *Cum contingat de Decimis*. Resp. neg. consequent., cum suis probationibus : nam fallunt, quando unum est connexum alteri, vel via perveniendi ad illud; prout est postulatio respectu electionis, ut dictum in conclusione.

31. *Generatim, qui sint postulandi?* — Quæritur II. Qui generatim possint postulari? Resp. I. Generatim loquendo illi soli sunt postulandi ad prælaturam, qui eligi non possunt, et tamen sunt habiles ad promovendum. Ita Hostiensis, in summa, h. t., n. 2 et seqq., estque in re communis. Ratio prioris partis est, quia postulatio est inventa dumtaxat in subsidium electionis; ergo, ubi huic locus est, nequit fieri postulatio.

32. *Postulantes illum, qui potest eligi, nihil agunt.* — Imo si capitulares simpliciter postulant illum, qui potest eligi, nihil agunt : quia hæc duo sibi invicem adversantur, cap. un., h. t., in 6. Ac proinde tunc locum habet illud vulgatum : « Quod potuit, noluit; et quod voluit, non potuit adimplere, » c. *Cum super*, 23, de *Offic. judic. delegat.*, ac notat Glossa, fin., cap. ult., et cap. un., §. *Eligo postulando*, eod., in 6, post Innocentium, cap. 1, h. t. Abbas, ad rubricam, h. t., n. 3, addens aliam rationem, quia videlicet electores debent providere Ecclesiæ de meliori, et modo, quo possunt, meliori. Verumtamen hæc posterior ratio parum probat, cum ea non obstante sit valida electio minus digni omisso digniori. Imo Baldus, ad rubric., h. t., numer. 4, inquit, quod si eligibilis solemniter postuletur servata forma, c. *Quia propter de Elect.*, talis postulatio habeatur pro electione, eo quod magis realitatem actus, quam vocabuli inspiciamus, l. *Pater Severinam*, §. *Conditionum*, ff. de *Conditionib. et demonstrat.* Hoc ipsum tamen iudicis arbitrio esse relinquendum, censet Passerinus, cit. cap. XXIV, quæst. 12, n. 24.

33. *In postulando semper intervenit defectus; et qualis?* — Altera pars, nempe quod pos-

tulandi debeant esse habiles ad promovendum, probatur ex eo, quia, licet in postulando semper interveniat defectus, sive impedimentum, ob quod is est inhabilis ad eligendum; non tamen semper defectus ille est talis, ut eum etiam reddat inhabilem ad promovendum, sed tunc solum, quando ratione ipsius non potest postulatus honeste ac utiliter exercere officium suum; adeoque in tali defectu superior vel non potest, vel non solet dispensare. Quod ut melius intelligatur,

34. *Defectus seu inhabilitas ex parte postulandi, alia indispensabilis.* — Resp. II. Duplex quoad propositum debet distingui defectus, seu inhabilitas, videlicet dispensabilis, et indispensabilis. Ita Abbas, cap. ult., num. 8, h. t.; Hostiensis, in summa, h. t., n. 2 et seqq.; Pirhing, h. t., n. 5, et alii. *Defectus, seu inhabilitas indispensabilis* dicitur illa, in qua non potest, vel non solet dispensari ad obtinendam prælaturam : ut si quis sit hæreticus, criminus necdum emendatus, excommunicatus, suspensus, vel non servans interdictum, ut cap. 1, juncta Glossa, §. *Personam*, h. t., cum similibus. Item si quis sit omnino illitteratus, membro mutilatus, epilepticus, aut alium hujusmodi gravem animi, sive corporis defectum patiens. Item si quis sit bigamus, spurius, aut ex damnato coitu procreatus, arg. c. *Nisi cum pridem*, §. *Personæ de Renuntiat*, ac notat Layman, in princip., h. t., coroll. 2. Huc spectant, qui vigesimum septimum ætatis annum nondum attingerunt : nam hi ad ecclesiam cathedralem, et mendicantes Religiosi ad inferiores cathedralibus Ecclesiis, sub gravissimis penis in Extravagant. unic., h. t., inter communes expressis postulari prohibentur.

35. *Alia dispensabilis, et quæ?* — *Defectus, seu Inhabilitas dispensabilis* econtra dicitur illa, in quo, seu qua superior potest, ac solet dispensare : ut est defectus natalium in illegitime natis, c. *Innotuit*, 20, de *Elect.* Defectus sacri ordinis ad prælaturam requisitus, arg. c. *Dudum*, 22, eod., et notat Layman, loc. c. Item defectus ætatis paucorum annorum, juxta c. Extravag. un., h. t., ac etiam vinculum alterius episcopatus, cap. ult. h. t. Sunt et nonnulli alii defectus dispensabiles, eo quod non impediunt, quominus postulatus cum honestate, atque ædificatione populi præfici, et prælati officium utiliter exercere valeat, de quibus Joan. Andreas, cap. ult., num. 4, h. t.

36. *In postulatione ad superiorem directa*

oportet omnes defectus exprimere. — Et quidem in postulatione ad Superiorem directa, omnes hujusmodi defectus, seu inhabilitates, etsi dispensabiles oportet exprimere : nam si aliqui subicerentur, non solum talis postulatio non foret admittenda, sed etiam scienter postulantes privarentur jure eligendi, seu postulandi pro una vice. Abbas, cap. ult., num. 9, h. t.; Layman, loc. cit. Sicut in simili concurrentibus pluribus impedimentis matrimonialibus, pro impetranda legitima dispensatione oportet omnia simul exprimere : quia dispensatus in uno, non censetur dispensatus in altero. Quinimo, si taceatur alterum impedimentum, seu defectus, dispensatio veluti subreptitia corrumpitur in totum, arg. cap. 1, de *Ætat. et qualit.*, in 6, et tradit Sanchez, lib. VIII, de *Matrim.*, disp. 23, citans plurimos alios.

37. *Episcopus consecratus, imo et confirmatus tantum, ad alium episcopatum eligi nequit, sed solum postulari.* — Quæritur III. Utrum episcopi, archiepiscopi, et his superiores, debeant ad alium episcopatum postulari, vel eligi? Resp. I. Non solum archiepiscopus, et episcopus consecratus, sed etiam confirmatus tantum, licet nondum consecratus ad alium episcopatum nequit eligi, sed solum postulari. Ita communis; et patet ex cap. ult., h. t., ubi idcirco electio episcopi Sutrinensis in archiepiscopum Caralitanum irritatur, seu potius irrita declaratur : « cum eligi nullo jure potuerit, sed potius postulari, » ut loquitur textus. Accedit ratio ibidem expressa : quia episcopus, veluti sponsus, est alligatus suæ ecclesiæ; ergo absque permissione, et auctoritate Papæ, ad aliam Ecclesiam transferri, seu propria temeritate transire non potest. Patet consequentia : quia inter episcopum, et Ecclesiam suam, intercedit spirituale matrimonium, c. *Inter corporalia*, et cap. ult. de *Translat. episcop.* Atqui tale vinculum dissolvi non potest, nisi auctoritate Romani Pontificis, qui cum sit vicarius JESU Christi, non puri hominis, sed veri Dei vicem gerit in terris, sicque quos ipse pro necessitate, vel utilitate Ecclesiarum separat, non humana, sed divina potius auctoritate dissolvit, c. *Quanto*, et cit. c. *Inter corporalia*, et cap. ult. de *Translat. episc.* Et hæc ratio etiam urget in episcopo confirmato, licet nondum consecrato : siquidem tædus conjugii spiritualis inter episcopum et ecclesiam, jam intelligitur esse ratum in ejus confirmatione, cap. ult., eod., sicque amplius dissolvi non

potest, nisi auctoritate Papæ, Christi in terris vicarii.

38. *Potest tamen sic eligi ante factam suam confirmationem.* — Resp. II. Electus vero dumtaxat in episcopum, seu ante factam ejus confirmationem, sicut potest suæ electioni, priorique episcopatu libere renuntiare, arg. c. *Si electio*, 26, de *Elect.*, in 6, ita ad alium episcopatum eligi potest et debet, non autem postulari. Abbas, in cap. ult., n. 7, h. t.; Pirhing, eod., n. 10, et alii. Ratio ulterior est, quia, licet tædus conjugii spiritualis inter episcopum et ecclesiam, in electione sit initiatum, cap. ult. de *Translat. episc.*, adhuc tamen nondum est ratum, seu perfecte contractum; fit enim ratum in confirmatione primum, prout ibidem subjungitur.

39. *Sicut et episcopus, qui renuntiavit episcopatu.* — Resp. III. Ulterius episcopus, qui renuntiavit episcopatu, potest ad aliam ecclesiam eligi; nec debet postulari, nisi aliud quid canonicum obstiterit. Ita Abbas, in cap. ult., n. 7, h. t., et alii passim. Ratio est, quia talis non amplius est alligatus cuiquam ecclesiæ per spirituale tædus conjugii; cum vinculum prioris Ecclesiæ per renuntiationem a Papa acceptatam, auctoritate divinitus huic concessa, penitus fuerit dissolutum.

40. *Episcopi, titulares, qui? Appellantur etiam suffraganei, et cur?* — Quæritur IV. An episcopi titulares ad alium episcopatum sint postulandi, non autem eligendi? Ubi prænotandum, quod per *Episcopos titulares* intelligantur illi, qui creantur episcopi in partibus Ecclesiæ in partibus infidelium existentis. Atque hi alio nomine appellantur *suffraganei*, eo quod dentur ad loc. ut *suffragantur*, seu auxilio sint aliis episcopis, Fagnanus, in c. *Episcopalia*, n. 41, de *Privileg.* Dantur enim a Romano Pontifice veluti coadjutores episcopis, infirmis, senibus, aut alia simili ratione impeditis, can. *Non autem*, et can. *Pastoralis*, 7, q. 1, ac notat Barbosa, part. 1, de *Offic. et potest. episc.*, c. vi, n. 17 et 18, inde inferens, quod quamvis propriam diocesium non habeant, ubi nomine proprio functiones episcopales exerceant, non tamen debite episcopali honore sint fraudandi. Indignum namque foret, si accidens pecuniæ magis in honore haberetur ac substantia et dignitas ordinis episcopalis. Quo prænotato,

41. *Sunt ad alium episcopatum postulandi, non eligendi. Et sunt veri episcopi.* — Resp. I. Episcopi titulares ad alium episcopatum sunt postulandi, non eligendi. Hanc questionem